

Олексій Огонь робить тільки те, що йому цікаво

«Пожежні» солодощі, карта та логотип області, імбирний Рівненський театр та барельєф «Небесна Сотня» – це далеко не увесь список упізнаваних робіт талановитого рівненського художника дизайнера

На теренах Рівного видатний майстер працює усе життя і відомий своєю невтомною промоцією міста. А жителі інших областей дізнались про самобутнього рівненського митця після реалізації унікальної роботи «Чорнобильська зона».

Над чим нині трудиться художник? Про це та деякі інші свої секрети Олексій Огонь розповів журналістці сайту «СВОІ».

Торік Олексій Огонь, як виявилось, заступив серію нових листівок.

– Їх понад 20, – каже художник. – Я маю місто і в мене назбиралося дуже багато листівок. Люблю Рівне, тому й маю. Це і вулиці, і будиночки окремо. Зрештою, різні композиції. Приміром, як колаж на коробці з цукерками. Мені прикро, що мало людей їх бачить. Тоді я роздрукував ілюстрації, створивши з них листівки. Зараз їх можна знайти лише в кондитерській

«Щастя Є». Однак надалі прагну і працюю над тим, аби вони продавались в іншому спеціалізованому місці. Адже це створено для людей. Мало хто знає, що Олексій Огонь працював над оформленням коробок для «пожежних», «театральних» та «рівненських» цукерок. Втім, це ще далеко не всі солодощі, які ілюстрував відомий митець.

– «Пожежні солодощі», – зауважив Олексій, – це перші цукерки, які я оформив. Маю домовленість з одним із відомих на Рівненщині виробником, у рамках якої й ілюструю коробки цукерок. Так, є солодощі «Рівненщина Туристична», «Тунель Кохання», також відомі «Рівненські». Останні були на честь 80-річчя театру – «Театральні». Дуже цікаво і вдало виходить. Людям подобається, а ще їх купують як сувенір на згадку про наш край.

До речі, кондитерська «Щастя Є» разом з Олексієм Огнем подарувала Рівненському академічному українському музично-драматичному театру з нагоди його 80-ї річниці імбирний театр.

– Я допомагаю кондитерській декорувати торти, – уточнює співрозмовник. – Відверто кажучи, це дуже цікава для художника річ. Хотілося якимось чином виділити саме приміщення театру. Тоді я взяв рулетку і пішов міряти будівлю. Пригадую, як мене побачив директор і запитав: «Що там робиш, Олексій?» «Міряю», – відповідаю.

Відтак, вийшла майже 12-кілограмова копія театру меншого масштабу: віконця, двері, світильники, які перед театром, а головне – балкон внутрішнього двору.

Мало хто про нього знає, а там така казкова атмосфера, що його не можна було не показати. Робота тривала довго, але все по черзі. Спочатку я міряв, потім робив креслення, далі вже підключився декоратор. І лише тоді торт випікали, склеювали. На щастя, кондитерська знаходиться недалеко від театру. Ми несли його на величезному підносі (120 на 70 см), а люди фотографували. Імбирний театр став унікальним шедевром.

Крім усього, торік Олексій Огонь став переможцем конкурсу на кращий надпис «Легенда Рівненського Слідвею».

– Вирішив взяти участь у цьому конкур-

сі, бо хотілося спробувати свої сили, – зізнався художник. – Я представив чотири роботи і чомусь був певен, що одна з них матиме шанс на перемогу. Так і сталося.

Наразі мені дуже приємно, прапори нині є з цим логотипом та навіть тролейбус з ним їздить. Для творця – це найвища плата. А за і місце у конкурсі я отримав 5 тисяч гривень від міста. Взагалі беру участь лише в тих конкурсах, де мені цікаво.

Барельєф «Небесна Сотня» у Рівному – внесок Олексія Огня. З його слів, для тих людей, які загинули за ідеали Революції Гідно-

сті.

– Я дизайнер, – каже він, – який втілює у барельєф «Небесна Сотня» роботу художника Юрія Журавля. До слова, я був ініціатором цього задуму. На сесії міської ради 2014 року звернувся до рівненських депутатів, і вони підтримали нашу ідею.

Олексій Огонь поділився зі своїми найближчими планами:

– Відкрию невеличку таємницю. Наразі я працюю у своєму стилі над картою Рівного. Вона не просто художня, а дрібна. На ній буде видно всі знайомі будиночки. Це буде щось на кшталт гугл-карти, люди ні доведеться тільки ходити по намальованому місту. Це дуже велика робота, але процес вже розпочався. Скоріш за все, рівняни отримають таку мапу у 2020 році.

Діана ХРАБАН

” **Зазвичай я маю вдома, у мене немає майстерні. Я – жайворонок, творю з самого ранку, поки люди ще не встали. Бувало з 4-ої, інколи з 6-ої. Це такий тихий, спокій час. Мій час.**